
CZYNSZOWNIK (3) *sb m*

N sg czynszownik (3).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI (XVIII) – XVII w.

praw. Płatnik czynszu, obowiązany do opłat; pensionarius, stipendiarius, tributarius Mącz; censitus, vectigalis Cn (3) : Pensionarius qui pensionem alicui solvere tenetur, Czinzownik/ Penfionarz. Mącz 288c; Stipendiarius, id est, tributarius qui solvendo stipendio obnoxius est, Czinzownik który zwłafzczá dań/ pobór/ y ynłze podátki winien dáć. Mącz 416c; Tributarius, Hołdownik/ czynłzownik. Mącz 463d.

Synonimy: hołdownik, pensyjonarz.

LZ